

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למליץ

הארי החי פנינים נפלאים מתורתו של המהר"א"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק
גיליון שצ"ב, פרשת נח תשפ"ז

מכון להוצאה הדשה ומפוארת
של ספרי מהר"א"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

ונראה הטעם בזה, כי מאחר שהאדם צריך להעלות את מדרגת ה'צומח'
למדרגת 'מדבר', לכן צריך לעשות זאת בהדרגה. דהיינו, שלאחר שתעלה
הבהמה את ה'צומח', יעלה הוא את ה'חי' על ידי אכילת בשר הבהמה.
אבל מכיון שלנח לא הותר עדיין לאכול מן ה'חי', כדאיתא בגמרא (סנהדרין
נט, ב), לפיכך לא שייך אצלו סדר זה של העלאת המדרגות. ומשום כך אמר
הכתוב כאן 'וְהָיָה לָךְ' קודם, שמזונותיו של האדם קודמים.

(מלוא העמוד)

ההוכחה שנה למד תורה

מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו (בראשית ז, ב).
פירש רש"י: מכאן שלמד נח תורה.

ויש להקשות, מניין הוכיח רש"י שלמד תורה? שמא לא למד, אלא משום
שהתיבה בעצמה לא קלטת לתוכה אלא שבעה שבעה מן הטהורים, ומתוך
כך הבין נח מאליו אלו בהמות טהורות ואלו טמאות?

ויש לתרץ, שההוכחה היא מהמילים 'תקח לך'. שאם התיבה ביררה
בעצמה מי יכנס, למה הוצרך הכתוב לצוות עליו בפירוש 'תקח לך'? אלא על
כרחי שנה נצטוו לעשות בעצמו הכנה ולברור את הטהורות כדי להביאן
אל התיבה. ומאחר שבירר והכין אותן בעצמו, בהכרח שלמד תורה וידע
להבחין ביניהן.

תירוצ נוסף יש לומר בזה, על פי המבואר בזוהר (חלק א' סו, ב) שמי המבול
נקראו על שמו של נח 'מי נח'. והטעם לכך, משום שהיה לו לבקש רחמים
על דורו, ואת הקרוב שהקריב לאחר המבול, היה לו להקריב כבר בתחילה
כדי לבטל את הגזירה. והנה, לאחר המבול נאמר בנח (שם ח, כ): **וַיִּקַּח מִכָּל**
הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֲלֵת בְּמִזְבֵּחַ. ואם נאמר שלא למד
תורה מעולם, אם כן כלל לא ידע כיצד להקריב קרבן. ואם לא ידע, מדוע
תבעו והאשימו הכתוב על כך שלא הקריב קודם לכן? אלא ודאי מכאן הוכחה
שלמד תורה ומעצמו ידע להבחין אלו ראיות לקרבן.

מכיון שהיה צדיק 'בדורותיו' יכול היה להציל את סביבתו

ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך (בראשית ו, יח).

יש להבין, לשם מה הוסיף הכתוב את המילה 'אתך' הנראית לכאורה
כמיותרת?

ברם, הגמרא מספרת במסכת תענית (כא, ב) כי בעיר סורא שלטה פעם
מגפה, ורק ברחוב שבו דר רב לא הייתה למגפה כל שליטה. היו הכל סבורים
שזכותו של רב היא שעמדה לו לרחוב זה להצילו; עד שגילו להם מן השמים
כי זכותו של רב גדולה היא מכדי לעמוד בשביל דבר קל כזה, אלא עמדה כאן
זכותו של אחד מדיירי הרחוב שהיה משאיל את כליו לכריית קברים.

ומפרש בספר 'נור הקודש', שצדיק גדול בעל הרבה זכויות אין למשחית
שליטה עליו כלל, אפילו בשעה שהוא שולט על כל סביבתו, וממילא אין
הסביבה ניצלת בזכותו. ואילו צדיק בעל מדרגה נמוכה יותר, שאם תינתן
למשחית שליטה על סביבתו לא יינצל אף הוא מידי - הרי מן ההכרח למנוע
את שליטת המשחית מכל הסביבה כולה, על מנת להציל את הצדיק.

ומשום כך נח, שהיה רק צדיק 'בדורותיו', ולא היו בידו זכויות עצומות כל
כך בכדי להצילו לבדו מתוך ההפיכה, מן ההכרח היה להציל יחד עמו גם את
כל אנשי ביתו.

וזהו שאמר הכתוב 'אתך', לרמוז שמכיון שהם יהיו אתך ובסביבתך,
ממילא יינצלו כולם.

(מלוא העמוד)

הטעם שלא היה צריך נח להקדים מאכלו לבהמות

ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה

(בראשית ו, כא).

יש לפרש טעם שהקדים הפסוק את מאכלו של נח למאכל הבהמה,
כי הנה מצינו בגמרא (ברכות מ, א) שאסור לאדם לאכול קודם שיתן מאכל
לבהמתו, שנאמר (דברים יא, טו) **וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךְ לְבַהֲמֹתַי** ורק לאחר מכן
נאמר **וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ**.

פניני דרוש

ביאור נפלא בענין הכבדת המלאכה על האדם לאחר המבול

להם במה להעסיק את ידיהם ומוחם, נתרבתה ממילא רעתם וראויים הם
להימחות מעל פני האדמה.

ברם, מעתה, לאחר שהריח השם יתברך את ריח הניחוח של קרבנות נח
והתנחם על הרעה, אמר: "לא אסף לקלל עוד את האדם בעבור האדם כי
יצר לב האדם רע מנעריו... עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחורף
ויום ולילה לא יִשְׁבְּתוּ" (בראשית ח, כא-כב).
במשנה נאמר: "פה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת
עוון" (אבות פ"ב מ"ב). הרי שהתעסקות בתורה יחד עם מלאכה משכיחה מן
האדם עוון, ומאידך - הבטלה היא אם כל חטאת. שכן ריקנות המוח מביאה
את האדם לידי מחשבות רעות, וכדברי הרמב"ם: "אין מחשבת עריות
מתגברת אלא בלב פנוי מדברי תורה".
אנשי דור המבול חיו חיי רווחה ומנוחה ללא כל מלאכה והתעסקות. הם
לא היו צריכים לעבוד בגופם, כי מתוך זריעה אחת בלבד הספיק להם היבול
לארבעים שנה (מדרש). וכך היה מוחם פנוי וריק מכל תוכן, מכיון שלא היתה
להם תורה. כתוצאה מזה באו לכלל השחתת המידות והפקרות בחייהם.
לפיכך נאמר (בראשית ו, ה-ו): **וַיֵּרָא ה' כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם... וְכָל יֹצֵר מַחְשַׁבְתּוֹ**
לְבוֹ רָק רַע כָּל הַיּוֹם. וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי. מאחר שאין

(קומץ המנחה)

חדש!

ניתן לשמוע בכל שבוע דבר תורה מרבנו המהר"א צינץ על פרשת השבוע,

מפי המשפיע הרב הגאון רבי ברוך שוורץ שליט"א 08-8648989 שלוחה 5
מרבני המכון ומו"ץ באוצר הפוסקים

נפלאות המהרא"ל צינץ

ותגזר אָמַר וַיָּקָם לָךְ

לתלמידים. מיד ציוה לקחת מיני תרגימא ולתת ליולדת שתאכלם. עשו כדבריו ונושעה על אתר. כעבור שעה קלה חזרה האשה לבשר זאת בשמחה, ובידיה י"ש ומגדנות עבור תלמידי רבינו, כדי להרנין לבבם.

באחד הימים נעצרה לפני מעונו כרכרה הדורה ונכנסה אליו אשה בת עשירים, שהיתה עגונה מבעלה הרבה שנים, והיא מבקשת למצוא עבורה היתר להינשא שנית. אמר לה רבינו שתבוא במועד אחר, כשהיא לובשת בגדים פשוטים, ובעגלה פשוטה שנוסעים בה קבצנים בני דלת העם. רק אז יתפנה לטפל בעניינה.

דבריו היו לפלא אך האשה עשתה כמצוותו. ויהי בבואה שוב, קרא אליו רבינו את העגלון שהביאה, והוא איש מגושם שמראהו כאיכר, הסתגר עמו בחדר לפניו מחדר והטיל אימתו עליו בדרשו כי יתן לאשה "איגרת שבוקין", כי הוא בעלה שעזבה לאנחות. אחר קרא לאשה שתיכנס פנימה, והיא התעלפה ויפג לבה מרוב פחד והתרגשות, אך כאשר שבה רוחה אליה והגידו לה סימנים הכירה בו שהוא אכן בעלה, וקיבלה מידיה את הגט שהתירה מכבלי העיגון. אז ראו כולם גדולת רבינו שרוח הקודש מקשקשת לפניו כזוג ומי כמוהו צופה נסתרות.

המשך בגליון הבא א"ה

כגודל גאונותו כך התפרסם שמו כבעל מופת ופועל ישועות, אשר כמה וכמה נסים ונפלאות התרחשו בזכותו, צדיק גוזר והקב"ה מקיים, והיו נהנים ממנו עצה ותושיה, כדברי התנא רבי מאיר אודות כל העוסק בתורה לשמה, ומברכות פיו כולם יתברכו. פעמים אף נתן לחולים ומצוקים קמיעות וסגולות שהועילו להעלות ארוכה ומזור למכאוביהם. מעריציו הרבים סיפרו על גילויי פלא של רוח הקודש שהופיעה בבית מדרשו, ואת המופתים המרעשים תלו בכוחות טמירים שניחן בהם, השבעות ויחודים קדושים, כוחות היונקים מצינורות הקבלה וכיו"ב - אולם רבינו גופו קשר את הכל בכח התורה. היה מעשה בעירו, באשה שתקפזה חבלים וצירים ותקש בלדתה, ונשקפה סכנה לחייה, עד שחשו קרוביה אל רבינו באישון לילה שיעורר עבורה רחמי שמים. עמד, אפוא, ממשכבו ונטל ידיו וברך ברכת התורה וישב ללמוד גפ"ת, עיין בסוגיא ובקושיות בעלי התוספות, ובעצם חריפותו תירץ על-אתר את הקושיות בטוב טעם ודעת. אח"כ עמד ופרש כפיו השמימה בתחינה: "רבש"ע כשם שהתירני עכשיו את הגמרא מקושיות התוספות, כן תתיר את האשה פלונית מחבליה ומקושי לידתה" - ותפילתו לא שבה ריקם. לא ארכו הרגעים עד שבאו לבשר לו שנושעה.

ושוב מעשה באשה שבאה בבכיה לפני רבינו שיעורר רחמים עבור רעותה היושבת על המשבר, שמצבה חמור, והוא ישב אז ושנה פרקו

פניני ישועות

הוראת הקבע שהפכה את הבדיקות הקשות לגיליון נקי

התשובה מן השמיים הגיעה במהירות בלתי נתפסת - תוך יממה אחת בלבד! כבר למחרת, ביום שני, הגיעו בני הזוג מצוידים בבדיקות אל הקליניקה של פרופסור מומחה מהשורה הראשונה, כדי לדון בדרכי הטיפול. הפרופסור בחן את המסמכים ואת

הצילומים פעם אחר פעם, הרים את עיניו בפליאה מוחלטת ופסק נחרצות: "אני לא רואה כאן שום דבר. אלו ממש לא נראות כמו הבדיקות שלכם. הכל נקי לחלוטין והממצא פשוט נעלם!"

"הפרופסור היה המום ולא מצא לכך שום הסבר הגיוני, אבל אנחנו ידענו

בדיוק מה חולל את הפלא", מספר ר' ל. ולנסי בהודיה שאין לה קץ. "הוראת הקבע של 120 שקלים שפתחנו ביום ראשון פשוט מחקה את המחלה לקראת יום שני. זו ישועה גלויה ומופת רפואי שאי אפשר להכחיש".

הפרופסור בחן את המסמכים ואת הצילומים פעם אחר פעם, הרים את עיניו בפליאה מוחלטת ופסק נחרצות: "אני לא רואה כאן שום דבר. אלו ממש לא נראות כמו הבדיקות שלכם. הכל נקי לחלוטין והממצא פשוט נעלם!"

בשורות רפואיות קשות משנות את החיים ברגע אחד ומכניסות את המשפחה כולה לסחרור של פחד ואי-ודאות. בסיטואציה המצמררת הזו בדיוק מצא את עצמו ר' ל. ולנסי, כאשר סדרת בדיקות מקיפה שעברה נוות ביתו חזרה עם תוצאות קשות.

הרופאים הצביעו על ממצא מדאיג ביותר שהעיד על קיומו של גידול, וההשלכות נראו כבדות ומרפות ידיים.

מתוך הבנה שברגעים כאלו אין להישען אלא על אבינו שבשמיים, החליט ר' ל. ולנסי לפעול מעל לדרך הטבע. ביום ראשון בשבוע, כשענן כבד של דאגה מרחף מעל ביתו, הוא יצר

קשר עם משרדי המכון וחתם על הוראת קבע חודשית בסך 120 שקלים למען הוצאת ספרי רבנו המהרא"ל צינץ זי"ע. הוא כיוון בכל ליבו שזכות התורה של הצדיק תהווה עבורם מליץ יושר ותהפוך את מידת הדין לרחמים.

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

ארה"ב: 718-2592395

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו